

Basisschool De Bloeikas houdt iedereen binnenboord

Van twee scholen naar één visie

In het Noord-Hollandse dorp 't Zand bewijst basisschool De Bloeikas dat inclusief onderwijs niet alleen over leerlingen gaat, maar over samen groeien; als team, als dorp én als gemeenschap. Op 1 augustus 2024 werd De Bloeikas officieel de eerste samenwerkingsschool van Noord-Holland. Wat begon als een praktische keuze, groeide uit tot een visie: één school voor alle kinderen in het dorp. Leerkrachten Eline Provoost en Willemien Tesselaar-Braam van groep 7B vertellen hoe samenwerking, lef en vertrouwen de basis vormen voor een school waar niemand buiten de boot valt.

Willemien Tesselaar-Braam en Eline Provoost

'Het betekent in de praktijk dat wij ons als school aanpassen aan de leerling en niet andersom'

Jarenlang telde 't Zand twee basisscholen, die met elkaar onder één dak zaten. "In zo'n klein dorp twee basisscholen die nog niet samenwerken, dat was eigenlijk zonde. Want samen sta je sterker en kom je verder", vertelt leerkracht Willemien Tesselaar. "Van daar dat we een aantal jaren geleden zijn gestart met samenwerken. Dat begon met koffiedrinken, de deuren openzetten en dezelfde klassen naast elkaar zetten." Stapje voor stapje groeide dit uit tot iets veel groters: een fusie in 2024. "We merkten dat we niet alleen praktisch maar ook inhoudelijk steeds dichter bij elkaar kwamen", vult Provoost

aan. "We wilden allebei het beste voor de kinderen in het dorp. Zo ontstond de wens om echt één school te worden. Niet uit nood, maar uit overtuiging."

Meer begrip voor verschillen

Het uitgangspunt van De Bloeikas is eenvoudig maar krachtig: elk kind hoort erbij. Provoost: "Het betekent in de praktijk dat wij ons als school aanpassen aan de leerling en niet andersom. We kijken steeds: wat heeft dit kind nodig om te kunnen leren en zich goed te voelen? Dat vraagt om flexibiliteit én creativiteit. We differentiëren

veel in de klas. Soms werken leerlingen uit verschillende groepen samen, bijvoorbeeld als ze aan een thema werken. Dan zitten groep 7 en 8 door elkaar. Je ziet dat leerlingen elkaar daardoor beter leren kennen en meer begrip krijgen voor elkaars verschillen. Dat is ontzettend waardevol."

Loslaten van hokjesdenken

De kracht van De Bloeikas schuilt volgens Tesselaar vooral in het loslaten van hokjesdenken. "We kijken niet alleen naar het niveau van iedere leerling, maar naar interesses en mogelijkheden. Neem als voorbeeld ons leesonderwijs, waar een leerling uit de bovenbouw met een leerling uit de onderbouw oefent met lezen. Daarvoor heeft een bovenbouwleerling een bepaald leesniveau nodig. We zagen dat er ook bovenbouwleerlingen waren die dit niveau niet hadden, maar toch heel graag wilden meedoen. We zijn op zoek gegaan naar een andere manier van organiseren, bijvoorbeeld door te lezen in drietallen. Door met een andere bril te kijken, zorgen we ervoor dat we niemand buitensluiten."

Iedereen binnenboord

Het team van De Bloeikas investeert bewust in kennis en samenwerking. "We hebben er als school voor gekozen om inclusie bovenaan onze agenda te zetten", vertelt Provoost. "Tijdens ieder overleg komt het thema aan bod. 't Zand is een kleine gemeenschap, en juist dat maakt het belang van inclusie extra groot. Als je hier als leerling niet op school zit, lig je er makkelijk buiten. Dat willen we voorkomen. Het is essentieel dat we iedereen waar mogelijk binnenboord houden."

Om die missie te bereiken, werkt het docententeam volop met externe partners, zoals dyslexiebegeleiding en fysiotherapie. "Deze experts komen naar onze school, zodat leerlingen onder leiding extra begeleiding krijgen", legt Tesselaar uit. "Zo hoeven ze na schooltijd niet meer naar deze afspraken, maar kunnen ze lekker spelen met vriendjes. Bovendien zorgt de aanwezigheid van deze experts voor

'Want vaak is er zoveel meer mogelijk dan je denkt'

extra korte lijntjes. Doordat ze zichtbaar zijn binnen onze school, maak je eerder even een praatje over een bepaalde leerling. Dat zorgt voor een win-winsituatie."

De kracht van het dorp

De samenwerkingsschool telt inmiddels bijna 300 leerlingen, maar het dorpsgevoel is gebleven. "Dat vinden we misschien wel onze grootste winst", knikt Provoost. "We hebben als twee scholen met elkaar één pedagogisch huis ontwikkeld, waarin staat hoe we naar kinderen kijken en wat we belangrijk vinden. Inclusiviteit staat daarin bovenaan. En wat mooi is: dat werkt door in alles. Niet alleen in de klas, maar in hoe we met elkaar omgaan als collega's, met ouders én met het dorp. Zo gaan onze leerlingen regelmatig op bezoek bij het plaatselijke verzorgingshuis. Elke jaargroep heeft één keer per jaar een activiteit met de ouderen. Van paaseitjes zoeken tot samen zingen; het doel is dat jong en oud elkaar ontmoet."

De Bloeikas laat zien dat inclusief onderwijs geen einddoel is, maar een starthouding. Een manier van anders kijken naar kansen en talenten. "Het begint bij geloven dat iedereen kan leren", benadrukt Tesselaar. "En durven loslaten dat het maar op één manier kan. Want vaak is er zoveel meer mogelijk dan je denkt. Dat vraagt om inzet en doorzettingsvermogen. Maar als je ziet wat inclusief onderwijs doet met de kinderen, dan weet je dat het alle moeite meer dan waard is."